

dr hab. Przemysław Zbierowski, prof. UE w Katowicach
Katedra Zarządzania Zasobami Ludzkimi
Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

Katowice, 14.08.2022 r.

Recenzja

dorobku naukowo-badawczego dr Moniki Kwiecińskiej

**w związku z postępowaniem habilitacyjnym prowadzonym przez Radę Naukową
Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu
o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie
nauki o zarządzaniu i jakości**

1. Podstawy formalno-prawne sporządzenia recenzji

Podstawą prawną do sporządzenia niniejszej recenzji jest pismo pani dziekan Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu dr hab., prof. Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu Estery Piwoni-Krzeszowskiej z dnia 30 maja 2022 roku informujące o powołaniu mnie przez Radę Naukową Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości w skład komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Monice Kwiecińskiej oraz uchwała nr 23/2022 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu z dnia 12.05.2022 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania dr Monice Kwiecińskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Z dokumentów wynika, że zostałem powołany w skład Komisji jako recenzent. Powołania komisji dokonano na podstawie art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1668, z późn. zm.). Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego zostało wszczęte 20.12.2021 r. w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Recenzję sporządzono na podstawie przesłanej dokumentacji, która obejmuje w szczególności:

- wniosek dr Moniki Kwiecińskiej z dnia 15 grudnia 2021 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości,
- dane wnioskodawcy,
- autoreferat przedstawiający opis kariery zawodowej oraz istotnej aktywności naukowej,
- wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny (dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości dziedziny nauk społecznych),
- monografia: Monika Kwiecińska, Fundacje korporacyjne w Polsce jako forma działalności filantropijnej przedsiębiorstw, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Wrocław 2020,
- publikacje naukowe,
- dyplomy, certyfikaty i zaświadczenia potwierdzające aktywność naukową, organizacyjną oraz dydaktyczną Habilitantki.

Dr Monika Kwiecińska spełnia formalne kryteria wymagane od kandydatów na stopień doktora habilitowanego. W roku 2007 uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu. Jednocześnie oświadczam, że nie jestem współautorem żadnej z publikacji, ani recenzentem w procesach wydawniczych publikacji przedłożonych mi do recenzji. Dostarczona mi dokumentacja jest kompletna i dobrze przygotowana, choć zawiera pewne błędy, na przykład wskazanie roku 2017 jako roku uzyskania stopnia doktora.

2. Informacja o Kandydatce i przebiegu Jej pracy naukowo-dydaktycznej

Dr Monika Kwiecińska ukończyła w 1997 roku studia magisterskie w Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu w Wydziale Gospodarki Narodowej w specjalności Finanse i Bankowość. Tematem Jej pracy było „Funkcjonowanie leasingu w gospodarce rynkowej na podstawie Polskiego Funduszu Kredytowo- Leasingowego S.A.”. W kolejnym roku Kandydatka podjęła pracę jako asystent w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstwa, w Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Ekonomicznego we

Wrocławiu. W roku 2007 uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu nadany uchwałą Rady Wydziału Nauk Ekonomicznych Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2007 roku. Tematem rozprawy doktorskiej było „Funkcjonowanie lokalnych organizacji niedochodowych na przykładzie Dolnego Śląska”, a praca została napisana pod kierunkiem prof. AE we Wrocławiu dr hab. Czesława Zająca. Od roku 2007 Kandydatka pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstwa Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, a w latach 2007-2012 pracowała również jako adiunkt w Wyższej Szkole Bankowej we Wrocławiu.

3. Opinia o monografii pt. „Fundacje korporacyjne w Polsce jako forma działalności filantropijnej przedsiębiorstw” (Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Wrocław 2020) wskazanej przez Habilitantkę jako osiągnięcie naukowe wynikające z art. 219, ust. 1, pkt. 2a. ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Monografia wskazana przez Kandydatkę jako osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej pt. „Fundacje korporacyjne w Polsce jako forma działalności filantropijnej przedsiębiorstw” jest monografią autorską opublikowaną przez Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu w roku 2020. Recenzentami wydawniczymi byli prof. dr hab. Aldona Glińska-Noweś oraz prof. WSZiB w Poznaniu dr hab. Hubert Witczak. Oceny niniejszej monografii jako osiągnięcia naukowego (art. 219, ust. 1, pkt. 2a) dokonałem odnosząc się do: (a) oceny doboru tematu, głównych pytań badawczych i celów pracy, (b) części teoretycznej, (c) doboru metod i narzędzi badawczych, (d) wyników badań oraz (e) wartości naukowej pracy i jej wkładu w nauki o zarządzaniu, podsumowując ocenę odpowiednią konkluzją.

a. Dobór tematu z perspektywy rozwoju nauk o zarządzaniu, pytania badawcze i cele pracy

Tematyka działalności fundacji korporacyjnych jest niewątpliwie interesująca z poznawczego punktu widzenia. Wybór taki uważam zatem za wartościowy, choć nieco brakuje we wstępie do monografii szerszego odniesienia się do stanu wiedzy w tym zakresie, łącznie z umieszczeniem monografii w toczącym się dyskursie naukowym. Sprawia to, że nie w pełni przekonuje mnie motywacja Autorki do podjęcia tematu badawczego fundacji korporacyjnych. Przedstawione luki badawcze nie wynikają z przedstawienia stanu wiedzy na

temat fundacji korporacyjnych i chęci wypełnienia luk w celu poszerzenia wiedzy naukowej. Wydaje się bardziej, że motywacja do opisanego tematu jest raczej praktyczna, co sugeruje mniej naukowy charakter rozprawy. Jest to tym bardziej ewidentne, że Autorka przywołuje kilkakrotnie chęć opisanego fundacji korporacyjnych w Polsce, co pomniejsza uniwersalność prowadzonych rozważań i potencjał generowania wiedzy naukowej. Takie podejście ma jednak walor umieszczenia analiz w pewnym kontekście ekonomicznym, społecznym i prawnym, w tym przypadku konieczne jest jednak precyzyjne opisanie tego kontekstu, co pozwoliłoby na generalizację wyników badań. Niektóre dane przywoływane we wstępie są nieaktualne, nawet w momencie wydania monografii (2020). Chodzi na przykład o kwoty wydatków korporacji amerykańskich na cele filantropijne, które datowane są na 2017 rok. W przypisach dolnych Autorka podaje, że uzyskała dostęp do tych informacji w roku 2016, co jest tym bardziej zaskakujące, że raport został opublikowany w roku 2018. Również nieco zaskakujące jest, że badania na potrzeby monografii przeprowadzono w latach 2011-2016.

b. Oparcie monografii na istniejącym dorobku naukowym

Rozważania teoretyczne prowadzą do umieszczenia filantropii korporacyjnej w szerszym kontekście społecznej odpowiedzialności biznesu i celów istnienia korporacji. Są one rzeczowe i odpowiednio uporządkowane, choć w większości odtwórcze i pozbawione krytycznego spojrzenia. W tym kontekście nieco nie na miejscu jest na przykład poświęcanie pięciu stron na przywołanie typologii wypracowanej przez Ricksa i Petersa (2013), a także opisanie źródła tabeli 1.2 jako „opracowania własnego na podstawie Ricks i Peters...”, mimo, iż jest to jedynie tłumaczenie tabeli z pracy Ricksa i Petersa. Nieco rażące jest również używanie przez Autorkę określeń takich jak „literatura rozwiniętych krajów demokratycznych Zachodu” (np. s. 15). Literatura naukowa ma obecnie pewną logikę i strukturę, która dla badacza powinna być przejrzysta. Struktura ta opiera się na rzetelności poszczególnych czasopism, która z kolei zbudowana jest w oparciu o dokładność procesu recenzyjnego i edytorskiego oraz dopuszczania artykułu do publikacji. Powstaje w ten sposób jedna literatura danego przedmiotu, która opiera się na rzetelnych czasopismach. Jeśli istnieją wątpliwości co do rzetelności konkretnego źródła (na przykład dotyczące zbytnej „łatwości” publikowania w nim) to nie warto cytować prac publikowanych w tym źródle, albo (jeśli praca stanowi wyjątek godny przywołania) cytowanie powinno być czynione z zastrzeżeniem ryzyka braku rzetelności.

Na niektóre z pytań badawczych zadanych we wstępie Autorka udziela odpowiedzi już w pierwszym rozdziale na podstawie przeglądu literatury. Badania przeprowadzone przez Autorkę i ich wyniki mają zatem znaczenie wyłącznie krajowe, co dodatkowo każe zastanowić się nad potencjałem generowania nowej wiedzy. Przedstawiony dorobek literaturowy pozwala również na postawienie pewnych hipotez, czego Autorka nie czyni (przynajmniej w części teoretycznej rozprawy). Taka klasyczna procedura pozwoliłaby na stworzenie nowej wiedzy w sensie ogólnym, a nie tylko w zakresie funkcjonowania fundacji korporacyjnych w Polsce.

Zabieg, którego dokonuje Autorka w rozdziale drugim jest interesujący, ale w moim przekonaniu nie do końca udany. Spojrzenie na filantropię korporacyjną i działalność fundacji korporacyjnych z różnych punktów widzenia pozwala na analizę wybranych aspektów działań menedżerów i organizacji. Mam jednak wrażenie, że potencjał takiej procedury nie został wykorzystany, Autorka jedynie pobieżnie odnosi poszczególne teorie do filantropii korporacyjnej i działalności fundacji korporacyjnych. Dzieje się tak na przykład w przypadku teorii agencji, która jest cenną podstawą teoretyczną do analizy rozbieżności postrzegania, decyzji i działań podejmowanych na różnych szczeblach korporacji i fundacji korporacyjnych. Biorąc pod uwagę cele, jakie Autorka stawia przed monografią, zastosowanie tej teorii mogłoby dać bardziej wartościowe rezultaty. Trochę dziwne jest również rozdzielenie dorobku teoretycznego teorii interesariuszy i teorii zarządzania relacjami z interesariuszami. Największy jednak zarzut, który można mieć w kontekście nie w pełni wykorzystanego potencjału zabiegu spojrzenia na fundacje korporacyjne z różnych perspektyw to brak konkluzji – spięcia klamrą różnych perspektyw, które mogłoby stanowić podstawę badań empirycznych. Analiza różnych teorii i perspektyw jawi się zatem jako nieco niezorganizowany przegląd. Nie musiałby być on zakończony postawieniem hipotez badawczych, choć podstawa teoretyczna w zasadzie na to pozwala, mógłby być jednak zakończony postawieniem bardziej precyzyjnych pytań badawczych, opartych na przywołanych teoriach, które mogłyby stanowić punkt wyjścia do badań empirycznych. Zamiast tego Kandydatka wskazuje na teorię społecznej odpowiedzialności organizacji jako w zasadzie jedyną, które może wyjaśnić motywy powstawania fundacji. Jest to moim zdaniem pewne samoograniczenie, inne teorie są bowiem niezwykle cenne w kontekście celów monografii.

c. Metody i narzędzia badawcze

Badania empiryczne przedstawione w rozdziale trzecim są obarczone pewną słabością niedociągnięć części teoretycznej rozprawy. Nie do końca wiadomo, w jaki sposób traktować badania. Nie są to badania ilościowe ze względu na zbyt mało liczną próbę, która nie pozwala na zastosowanie większości metod wnioskowania statystycznego. Autorka nie stawia również hipotez, które mogłyby być testowane. Nie są to również badania jakościowe. Istnieje bowiem pewien dorobek teoretyczny i empiryczny w zakresie funkcjonowania fundacji korporacyjnych, który ogranicza przydatność badań jakościowych i ich potencjał dokonywania odkrywczych obserwacji. Autorka nie stosuje również metod właściwych dla badań jakościowych opartych na analizie pozyskanych treści, ani nie stara się pozyskać tych treści w bardziej otwartych pytaniach. Nie jest zatem do końca jasne, w jaki sposób badania te mają stworzyć nową wiedzę naukową. Dodatkowo wyjaśnienia Autorki w tym zakresie (ss. 96-97) nie wyjaśniają tego zagadnienia, a raczej je zaciemniają.

Wyniki badań przedstawione w rozdziale trzecim to przede wszystkim statystyki opisowe. Zastosowano ponadto kilka innych metod analizy statystycznej, takich jak test Chi-kwadrat, jednak bez omówienia jak na wyniki tych analiz wpływa mała liczebność próby badawczej. Niepełny jest również opis metodologii badań, na przykład nie określono kto był osobą wypełniającą ankietę zarówno w fundacji jak i przedsiębiorstwie będącym fundatorem. Nie jest również opisana populacja fundacji korporacyjnych w Polsce. Podane są wprawdzie pewne dane ilościowe, ale nie ma odniesienia struktury próby badawczej do struktury populacji. Autorka myli również pojęcia pisząc wielokrotnie o „badanej populacji” zamiast o próbie badawczej. Nie opisano również logiki konstruowania narzędzi badawczych oraz ich właściwości. Wzory kwestionariuszy są w monografii zaprezentowane, ale czytelnik nie dowiaduje się dlaczego zadano takie, a nie inne pytania oraz dlaczego przedstawiono respondentom do wyboru takie, a nie inne opcje odpowiedzi. Ma to dość duże znaczenie dla otrzymanych wyników badań.

d. Wyniki badań

Przedstawione wyniki badań są interesujące i przedstawiają w miarę całościowy obraz funkcjonowania fundacji korporacyjnych w Polsce. Zapewnia to monografii pewien walor poznawczy, choć, jak wspomniano wcześniej, możliwość tworzenia wiedzy naukowej jest

ograniczona niedociągnięciami metodologicznymi. Całość wyników badań czyta się raczej jako raport o filantropii korporacyjnej. W niektórych miejscach przedstawione są testy różnic w niektórych aspektach funkcjonowania fundacji pomiędzy poszczególnymi ich grupami: fundacjami posiadającymi status organizacji pożytku publicznego i nieposiadającymi go, fundacjami zarejestrowanymi w Warszawie i poza nią, fundacjami stworzonymi przez przedsiębiorstwa działające w różnych branżach. Autorka wyjaśnia krótko dlaczego wybrała takie kategorie podziału, ale nie jest jasne w jaki sposób analiza różnic między tymi grupami przyczynia się do stworzenia wiedzy naukowej. Podziały takie wydają się zatem być dość sztuczne i przypadkowe, choć wyniki tych porównań same w sobie bywają interesujące.

Podsumowując wyniki badań przedstawione w monografii uważam, że posiadają one walor poznawczy, który polega przede wszystkim na całościowym przedstawieniu specyfiki funkcjonowania fundacji korporacyjnych w warunkach polskich. Generalizacja wyników badań ograniczona jest przy tym nieco przez brak szczegółowego kontekstu działalności fundacji, w tym na przykład aspektów prawnych i podatkowych oraz przez brak przedstawienia różnic między kontekstem polskim a np. amerykańskim, w którym prowadzonych jest najwięcej badań. Tego typu zabieg pozwoliłby na porównanie otrzymanych wyników badań Autorki i innych badaczy. Uważam również, że możliwe byłoby znaczące wzbogacenie wyników badań i tworzonej przez nie wiedzy przez kilka zabiegów. Po pierwsze brakuje powiązania danych otrzymanych z fundacji oraz tych otrzymanych z przedsiębiorstw je tworzących. Powiązanie tych dwóch podmiotów w diady pozwoliłoby na przykład na pomiar stopnia realizacji celów wyznaczonych przez fundatora. Oczywiście również w tym wypadku istnieje ograniczenie polegające na skromnych rozmiarów próbie badawczej. Po drugie, przy tak niewielkiej próbie badawczej łatwo byłoby rozciągnąć badania w czasie gromadząc dane w kilku punktach czasu i analizując związki przyczynowo-skutkowe. Po trzecie, jakościowy aspekt badań jest eksplorowany w niewielkim stopniu, a potencjalnie ta część badań jest najbardziej obiecująca. Poprzez powiązanie fundacji z fundatorem i rozciągnięcie badań w czasie można było przeanalizować „podłużne studia przypadku”, co mogłoby prowadzić do interesujących wniosków, na przykład w zakresie autonomii działania fundacji. Nasuwają się również pytania o efektywność różnych modeli fundacji korporacyjnych, na które odpowiedź mogłaby być udzielona przy badaniach panelowych i analizach z wykorzystaniem wielu zmiennych i wnioskowania statystycznego. Po czwarte, ponieważ filantropia korporacyjna może być nakierowana na kreowanie określonego wizerunku przedsiębiorstwa, a także może kompensować działania o charakterze

negatywnym, cenna byłaby weryfikacja pozyskanych danych z innych źródeł, na przykład od interesariuszy fundacji korporacyjnych.

e. Wartość naukowa pracy i jej wkład w nauki o zarządzaniu

Podsumowaniem monografii jest rozdział piąty oraz zakończenie. Z niezrozumiałych względów część treści rozdziału piątego jest częściowym powtórzeniem wcześniejszych rozważań. Częściowo w rozdziale tym Autorka dokonuje podsumowania wyników badań, przy czym podsumowanie porównań różnych grup fundacji korporacyjnych (zarejestrowanych w Warszawie i poza nią itp.) nie wnosi moim zdaniem zbyt wiele do kreowania nowej wiedzy o filantropii korporacyjnej. Pewien walor posiada odniesienie polskiej specyfiki do wcześniejszych badań prowadzonych w innych krajach. Całkowicie jednak niezrozumiałe jest zakończenie tego rozdziału postawieniem hipotez badawczych. Nie mieści się to w żadnej uznanej procedurze badawczej. Hipotezy nie mają ugruntowania w literaturze i są zbyt ogólne.

Niewątpliwie mocną stroną monografii jest usystematyzowanie rozważań dotyczących filantropii korporacyjnej i działalności fundacji korporacyjnych. Kandydatka w sprawny sposób porusza się w temacie wiążąc poszczególne wątki. Jak już wcześniej wspomniano, wartościowe jest ukazanie całościowego stanu działalności fundacji korporacyjnych w Polsce. Wartość tych badań mogłaby być wyższa, co również wcześniej opisano. Jestem również zdania, że generowanie nowej wiedzy mogłoby być większe przy zastosowaniu klasycznych procedur badawczych.

Oceniając wkład monografii w rozwój dyscypliny o zarządzaniu i jakości stwierdzam, że na płaszczyźnie poznawczej praca wzbogaca teorię społecznej odpowiedzialności organizacji, w szczególności w zakresie filantropii korporacyjnej i działania fundacji korporacyjnych. Monografia autorstwa dr Moniki Kwiecińskiej pt. „Fundacje korporacyjne w Polsce jako forma działalności filantropijnej przedsiębiorstw” spełnia zatem wymagania ustawowe stawiane osiągnięciu naukowemu wynikające z art. 219, ust. 1, pkt. 2a Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

4. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych Kandydatki, z uwzględnieniem aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej

Oceniając pozostały dorobek naukowo-badawczy Kandydata po uzyskaniu stopnia doktora, można uznać go za dość skromny, ale wystarczający. W sensie ilościowym Habilitantka opublikowała 1 monografię, 7 rozdziałów w monografiach (w tym 5 samodzielnych) oraz 17 artykułów w czasopiśmie naukowych (w tym 14 samodzielnych). Jedynie 4 prace zostały napisane w języku angielskim. Na dzień pisania niniejszej recenzji opracowania naukowe Kandydatki były cytowane 24 razy (pomijając autocytowania), co wskazuje na bardzo ograniczony wpływ badań przez Nią prowadzonych. Kandydatka prezentowała również wyniki badań na 16 konferencjach naukowych krajowych i międzynarodowych.

Jeśli chodzi o aktywności naukowe realizowane w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej, Kandydatka wykazuje współpracę z Instytutem Eklektycznym Psychologii w Holandii. Kandydatka uczestniczyła w pracach nad przygotowaniem i realizacją procesu walidacji narzędzia MindSonar w Holandii i w Polsce oraz wdrożeniem tego narzędzia do badań w obszarze nauk o zarządzaniu i jakości. Kandydatka nie precyzuje jednak jakie są efekty tej współpracy w warstwie naukowej.

Całość dorobku naukowo-badawczego dr Moniki Kwiecińskiej nie jest imponująca, ale spełnia moim zdaniem wymagania ustawowe w stopniu satysfakcjonującym, zgodnie z art. 219, ust. 1 pkt. 2 i 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Kandydatka wykazała aktywność w realizacji projektów badawczych i publikacjach naukowych, a biorąc pod uwagę aktywność naukową w więcej niż jednej uczelni wykazała ją poprzez uczestnictwo w konferencjach krajowych i międzynarodowych oraz w procesie międzynarodowej walidacji narzędzia badawczego.

5. Ocena pozostałych osiągnięć Kandydatki – dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym

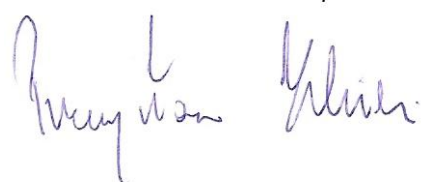
Działalność dydaktyczna, organizacyjna Kandydatki i współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest również wystarczająca. Brała ona udział w programie Erasmus Plus, kierowała projektami, m.in. „Efektywność funkcjonowania organizacji non-profit”,

„Współdziałanie organizacji non-profit – zakres i formy”, „Fundacja korporacyjna”, „Wykorzystanie narzędzia badawczego MinSonar w obszarze nauk o zarządzaniu”, „Różnice pokoleniowe w wartościach oraz wzorcach myślenia w miejscu pracy”, oceniała wnioski w programie PROM „Międzynarodowa wymiana stypendialna doktorantów i kadry akademickiej” w latach 2019-2021, współpracowała z Fundacją im. Stefana Batorego w Warszawie, która wraz z WROS (Wspólnotę Roboczą Organizacji Socjalnych) realizowała projekt IKS dla instytucji non-profit na Dolnym Śląsku, jest autorka projektu Międzyorganizacyjnego Programu Rozwoju Przywództwa dla menedżerów – liderów zmiany dla Banku PKO i Partnerów reprezentujących różne branże przygotowywanego przez Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu i Centrum Kształcenia Ustawicznego w roku 2014.

6. Wniosek końcowy

Zgodnie z art. 219, ust. 1. Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stopień doktora habilitowanego może być nadany osobie, która: (1) posiada stopień doktora, (2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej 1 monografię naukową lub 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub recenzowanych materiałach naukowych z konferencji naukowej (publikacje muszą być ujęte w stosownych wykazach); (3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Dr Monika Kwiecińska spełnia wszystkie trzy kryteria. W mojej opinii przedstawione do oceny główne osiągnięcie naukowe w postaci monografii „Fundacje korporacyjne w Polsce jako forma działalności filantropijnej przedsiębiorstw” porusza ważny i aktualny problem oraz stanowi wkład w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości. Kandydatka wykazała się w tej książce, mimo pewnych słabości, umiejętnością integracji istniejącej wiedzy i uzupełniania jej o wyniki badań w polskim kontekście. Pozostały dorobek naukowo-badawczy jest na wystarczającym poziomie. Kandydatka posiada kompetencje w pisaniu tekstów naukowych, wykazała się umiejętnością prowadzenia badań, aktywnie uczestniczyła w projektach badawczych oraz wygłaszała referaty na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Kandydatka jest również aktywna we współpracy z otoczeniem, co również zostało odzwierciedlone w podejmowanej przez Niej problematyce naukowej. Wobec powyższego, w mojej opinii dr Monika Kwiecińska w stopniu zadowalającym spełnia kryteria, o których mowa w art. 219,

ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Stąd też popieram Jej wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Andrzej Gliniec". The signature is written in a cursive style with some loops and flourishes.